

Tisztelt Nagykövet úr! Tisztelt Elnök úr!

Kedves hollandiai magyarok!

Az 1956-os forradalom 65., és a Magyar Köztársaság kikiáltásának 32. évfordulójára emlékezünk ma. Október 23. a magyar szabadság ünnepe. 1956-ban megmutattuk, hogy tudunk küzdeni a szabadságért, 1989 után pedig megmutattuk, hogy élni is tudunk vele.

Az, hogy magyarnak lenni ma bárhol a világon büszkeség, azt 1956 hőseinek köszönhetjük. A pesti és budai srácok, a magyar forradalom névtelen hősei nem csupán hazájuk függetlenségéért fogtak fegyvert, hanem az egyetemes szabadságért.

'56 hőseinek emléke előtt állva a hazáért életüket áldozó budapesti fiatalok és a megtorlások során életükkel fizető honfitársaink mellett tisztelgünk azok előtt a világban szétszóródott magyarok előtt is, akik saját helyükön hosszú éveken keresztül töretlenül hittek és reménykedve küzdöttek tovább a magyar szabadságért.

A legnagyobb lecke, amire 1956 megtanított minket, az, hogy ha képesek vagyunk egymásért áldozatot hozni, akkor hatalmas eredményeket érhetünk el.

1956 után 34 évig csak nagy nehézségek árán tudtak a szabadságukat külföldön keresők és az itthon maradottak találkozni. Ez 32 éve akadálymentéssé vált. Úgy a kommunizmus ideje alatt, mint az azt követő időszakban a külföldre szakadt testvéreink őrizték a magyar összetartozás lángját. Merem állítani, az, hogy 2010 után, a magyar állam számára a diaszpóra, így a hollandiai magyarok is a nemzetpolitika fókuszába kerültek, egy régi adósság törlesztése. A magyar állam diaszpórapolitikájáról elmondható, hogy nem elvárásokat fogalmazott meg a diaszpórában élő magyarok számára, hanem segítő kart nyújtott feléjük, hogy tovább őrizzék identitásukat, magyar közösségi életet éljenek, találkozzanak egymással, terjesszék a magyarság jó hírét a világban. Miért nem kér cserébe a magyar állam semmit – mint oly sok másik állam – a diaszpórától? Mert a hollandiai magyarok ezt maguktól is adják. A hollandiai magyarok tudják, hogy az összmagyarságért felelősek, tudják, hogy mikor, hol és hogyan segítsék a szomszédos államokban élő magyarokat, mikor kell kiállni Magyarorszáért és mikor van szüksége más diaszpórák közösségnek a hollandiai magyarok tapasztalatára. A Magyar Diaszpóra Tanács értekezletein bölcs gondolatokat közvetít a hollandiai magyarság képviselője.

1956. október 23-án a jelenlegi hollandiai magyarok, pontosabban azok felmenői nem tudták, hogy néhány hét múlva a rendszer megtorlása miatti óvatosságból – és jól tudjuk, hogy milyen rendszer működött előtte Magyarországon – a gyermekeik jövője miatt elhagyni kényszerült az országot.

A fogadóállam, Hollandia a magyar forradalmárok pártján állt a kezdetektől, és befogadta az ide menekülteket. Köszönet és tisztelet Hollandiának! A magyarok olyan otthonra leltek ebben az országban, ahol megőrizhették identitásukat és jó állampolgáraivá váltak az országnak.

Ma az egész világon megemlékeznek az '56-os forradalomról. Belegondolni is jó, hogy ezekben a percekben is nem csak Magyarországon és a Magyarországgal szomszédos országokban megannyi helyen, hanem a világ összes részén ma a gyertyák a magyar szabadság eszméjéért és a nemzeti összetartozásért gyúlnak. Több száz helyszínen csendül fel a himnusz, magyarok találkoznak egymással és emlékeznek. Emlékeznek a múltra, a szépséggel ötvözött nehézségekre és erőt merítenek a jövő számára. Március 15, augusztus 20, október 23.: Megemlékezés – ünnep – jövőbetekintés.

Magyarországon minden iskolában megemlékeznek '56-ról. Úgy a forradalom jelentőségéről, mint annak következményeiről. Sajnos a kelleténél kisebb figyelem összpontosul arra a 200 000 magyarra, aki hazája elhagyására kényszerült. A Nemzetpolitikai Államtitkárság és a Nemzetpolitikai Kutatóintézet munkássága többek közt arra is kiterjed, hogy erről is minél többen tudjanak.

Amikor Magyarországról a világ bármely részén élő magyarokhoz látogatunk – megköszönve a megtisztelő felkérést – úgy gondoljuk, hogy erőt adni jövünk, kitartásra biztatunk. És miközben ez vélhetően igaz is, itt helyben vesszük észre, hogy tulajdonképpen erőt merítünk a diaszpóra és a külföldi magyarok identitásukhoz való ragaszkodásából. Magyarországon könnyű magyarnak lenni. Külföldön, a diaszpórában napról napra, hétről hétre ezért meg kell küzdeni. Külön erőfeszítés magyar rendezvényekre eljönni, magyarul tanítani a gyerekeket, kapcsolatban maradni a magyar kultúrával. És ezt itt sokan teszik. Igazán csak az tudja ezt értékelni, aki ezt közelebbről látja, aki át tudja élni ezt az erőfeszítést.

A hollandiai magyarságnak számos szervezete van, tudomásunk szerint mintegy 20-25 000 magyar él itt. Az itt élő magyarokat összeköti a magyar nyelv, de a különböző élethelyzetben lévőket nem egyszerű összetartani. A már gyökeret vert magyar közösség, a holland társsal együtt élő, az itt egyetemre járó, a kisgyermekesek mind mind más igényekkel rendelkeznek. Elkötelezettségre, szervezőképességre, szívósságra van szüksége az itteni magyar szervezetek vezetőinek a közösség összetartásának erősítéséhez. Mint látom, ez itt megvan.

A nemzet akkor erős, ha minden tagja erős. A diaszpórában élő közösségek megtartása stratégiai fontosságú kérdés a számunkra, minden nemzetrészre egyformán szükség van, egyetlen magyar közösséget sem veszíthetünk el. 2016-ban a Magyar Diaszpóra Tanács ülésén, ahol a világ magyarságával közösen döntünk a nemzetünk sorsát befolyásoló legfontosabb kérdésekről, a tagok döntöttek azokról a stratégiai irányokról, amelynek mentén új programok indultak el a diaszpórában működő szervezetek, a hétvégi iskolák és a cserkészlet támogatására. Minden évben több száz diaszpórában élő fiatal anyaországi látogatását támogatjuk. Folyamatosan igyekszünk újabb támogatási formákat megnyitni a diaszpórában élők számára is: 2017-től az anyasági támogatást és a babakötvényt minden magyar igényelheti újszülött gyermekének bárhol is éljen a világban.

Minden évben meg kell állnunk ezen a napon egy pillanatra és meg kell köszönnünk a bátor helytállást a forradalom hőseinek: mindazoknak, akik jogaik kivívásáért az utcára mentek, akik a barikádokon harcolva védték a magyar hazát és a harcokban elesett mintegy 2500 honfitársunknak. Azoknak, akik a forradalomban nyújtott szerepükért életükkel fizettek és mindazoknak a tízezreknek, akiknek börtönt vagy üldöztetést kellett elszenvedniük. Ez az idei évforduló kiváló alkalmat szolgáltat arra, hogy személyesen köszönjük meg a még köztünk lévő harcosoknak, hogy ma egyenes gerinccel tudunk állni, szabadon tudunk élni.

Mint a többi diaszpórák közösség, a hollandiai magyarok is életben tartották '56 örökségét, és amikor végre Magyarország felszabadult a több évtizedes elnyomás alól, visszaadták azt nekünk.

A mai alkalom tisztelgés a hősök előtt és fogadalomtételként legyen ígéret arra, hogy '56 szellemét tovább őrizzük és életben is tartjuk azzal, hogy a nemzetet összetartó köteleket a jövőben is megőrizzük és erősítjük. Az idei megemlékezésünk kiállás magyarságunk büszke vállalása mellett, hiszen a láthatatlan kötelék, amely '56-ban összefűzött minket, ma is működik.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!